

Nieuwe moederlandse bewijzen in West-India

De hiernavolgende informatie is afkomstig uit de India Times van 20 november 2012; bron: Indiatimes.com. Annine van der Meer bewerkte het bericht en plaatste het in een historisch kader van voor de Veda's en het Hindoeïsme. Nog altijd leven elementen uit deze vrouwvriendelijke Neolithische tijden in India voort.

Voor-Vedisch India. Vòòr de invasies van de Indo-Europeanen die in India ook wel Ariërs genoemd worden, kent India de hoogstaande oudere culturen der Dravidische volken. Zij zijn donker, rank en klein van stuk terwijl de rond 2000 v. Chr. uit het Noorden binnenvallende Indo-Europeanen langer en blanker zijn.

Deze oudere culturen vind je in India zowel in:

- * het Noordoosten bij landbouwende volken der Khasi en Garo uit Meghalaya
- *het Noordwesten van India en Pakistan in de oude Indusculturen met o.a. de antieke Indussteden Harappa en Mohenjo-Daro
- *in Centraal- en Zuid-India bij de Nayar, Pulayan en Parayan.

Restculturen. Er zijn vandaag de dag nog altijd restculturen waarin deze voor-Indo-Europese cultuur in India b.v. Kali en Devi, zijn transcultureel overgeleverd en worden ook nu nog in hindoeïstisch India geëerd. Wanneer in de basis cursus van academie PanSophia over de hele wereld verspreide moderne matriarchaten behandeld worden, komen ook de hedendaagse matriachale restculturen in India ter sprake.

De staat Maharashtra in India. Met rode oortjes las ik al weer enige tijd geleden het boek van Graham Hancock, *Underworld, the Mysterious Origins of Civilization*, London 2002. Daarin beweert hij o.a. over voor-Vedisch India dat grote gebieden van een verzonken beschaving met een belangrijke Voor-vedische wijsheidstraditie zowel in West, Zuid en Oost-India op de zeebodem voor de huidige kustlijn te vinden zijn. Hancock ziet onderwater allerlei megalithische structuren en duikt allerlei brokstukken van de zeebodem op. Zeer oude steden zijn overspoeld door het al maar stijgende zeewater. In zijn boek geeft Hancock allerlei kaarten waarop te zien is wat de oude Indiase kustlijn geweest is; op dit moment ligt deze ver in zee en is het landoppervlak

veel kleiner geworden. Tegen deze achtergrond verbaast het daarom niet dat men in de oerwouden die de kuststreek van Centraal-West-India omzomen, bewijzen heeft gevonden van een zeer oude cultuur waarin het vrouwelijke bijzonder gerespecteerd werd.

De deelstaat Kerala. Zak je langs de westkust van India veel verder naar het zuiden dan kom je in het uiterste puntje van Zuidwestelijk India terecht in de deelstaat Kerala. Dit gebied staat erom bekend nog altijd matriarchale elementen bewaard te hebben. Hier wonen de Nayar die matrilineair georganiseerd zijn. Meer info vind je in het nieuwe Engelstalige boek van Heide Göttner-Abendroth, *Matriarchal Societies. Studies on indigenous cultures across the globe*, Peter Lang New York, 2012 en in de oudere Duitse literatuur van haar hand *Das Matriarchat II.2*. Vrouwen leven er samen in matriarchale clans en in grootfamiliehuizen. Meisjesbabies zijn uitermate welkom. Meisjes worden op sportscholen getraind. Zij worden in een ceremonie ritueel ontmaagd en leven daarna soms met drie tot twaalf echtgenoten gelijktijdig. De Nayar kennen dus nog polyandrie.

Polyandrie. Vaak huwt een vrouw meerdere broers uit één familie om te voorkomen dat het familierfgoed te veel versnipperd raakt; dit is de praktische oplossing tegen landversnippering in de schaarse landbouwgebieden in de hoge bergen in Noordoost-India. Tegen de bergruggen worden terrassen gebouwd waarop gewassen verbouwd worden. De broers verdelen de taken; sommigen hoeden het vee op de zomerweiden terwijl anderen bij afwezigheid van andere broers de 'vrouw des huizes' helpen met bezigheden thuis. Zij zijn allen haar 'helpers'. Polyandrie heeft dus vaak een praktische reden. De veel rijkere Nayar -hun cultuur kenmerkt zich door de zg stadsmatriarchaten- vormen hierop een uitzondering. Bij hen zijn de meisjes vrij zich echtgenoten te kiezen...

De dansende manifestatie van de grote moeder Devi. Ik ontmoette in 2010 in India een beroemde danseres die uit een van deze matriarchale families uit Kerala stamde. Op het podium in het auditorium in Auroville bij Pondicherry in Zuidoost-India ging zij zo volledig in haar dans gewijd aan Devi, de Grote Moeder, op, dat zij na afloop bekende zich tijdens de dans één met haar te voelen. Dat konden wij als publiek alleen maar beamen want haar dans was adembenemend krachtig en indrukwekkend. In de dansgroep waarmee zij door India rondtrok dansten haar zonen en dochters.

Amma uit Kerala. In heel India kent men 'de Moeders' of AMMA's. Zij zijn de levende incarnaties van Devi, de grote Moeder. Na hun dood worden grote stenen opgericht waarin hun ziel verblijft en waar mensen samenkomen om in contact te treden met hun levende wijsheid.

Kerala is het momenteel het thuisland van de dit soort dochters van de Grote Moeder genaamd AMMA. Inmiddels heeft deze Moeder AMMA in onvoorwaardelijke liefde ongeveer 32 miljoen mensen omarmd. Hieraan dankt zij haar bijnaam de 'hug Amma'. Zij is over de hele wereld actief. Daarnaast helpt zij waar nodig is en richt weeshuizen, ziekenhuizen, scholen en ashram's op. Wereldwijd helpt zij mensen die door rampen en vloedgolven getroffen worden. Vanuit de enorme donaties die haar stichting ontving, kregen in India de mannen na de tsunami van 2007 een boot en de vrouwen een naaimachine. Haar organisatie is genaamd 'Embracing the World'. Amma wordt beschouwd als een manifestatie van Devi. Zij raadt haar volgelingen aan iedere dag de 1000 namen van de Moeder te reciteren. Dan zal men beschermd zijn tegen onheil. Amma komt jaarlijks eind oktober naar Nederland.

Maharashtra's oude gebeeldhouwde rotsen. De hiernavolgende informatie is afkomstig uit de India Times, 20 november 2012; bron: Indiatimes.com.

De vondsten. In de bossen van de Indiase kuststreek Konkan in de rijke staat Maharashtra in Centraal-West- India zijn imposante rotssculpturen aangetroffen die dateren van 7000 tot 4000 voor Christus.

Er zijn meer dan 60 grote en kleine afbeeldingen gevonden van de moedergodin, vogels en dieren. Het gaat om één van de grootste concentraties die ooit in het land is ontdekt.

Door de belangrijke historische vondst staat het district Sindhudurg, op de grens tussen de deelstaten Maharashtra en Goa, plotsklaps op de wereldkaart van rotskunst.

Unieke kunststukken. De ontdekking werd afgelopen mei gedaan tijdens een expeditie. Expeditieleider Satish Lalit presenteerde zijn bevindingen tijdens het 17e jaarlijkse congres van de Rock Art Society of India (RASI).

De eminente Indiase historicus Sundara Adiga sprak van 'unieke en prachtige kunststukken'. Hij voegde toe dat ze inzicht geven in de menselijke ontwikkeling in die tijd en zorgvuldig bewaard moeten blijven.

Hoge sociale status. Lalit stelde op basis van de manier waarop de stenen zijn bewerkt vast dat ze uit het neolithicum stammen. De meest opvallende sculptuur laat een moedergodin zien en is 4,5 meter hoog. In die tijd genoten vrouwen een zeer hoge sociale status en werden ze geëerd en aanbeden door volksstammen, aldus Lalit.

De archeologische vindplaats werd ontdekt na bruikbare aanwijzingen van dorpingen. De rotssculpturen werden gevonden nadat het team enkele keren diep was doorgedrongen tot de bossen.

Bron:

Historisch overzicht. De eerste vermeldingen van de Konkan (als *sapta-konkan*) komen uit de *Skanda Purana*. De Romeinen voerden rond het begin van de christelijke jaartelling al handel met dit deel van India. Deze handel leidde tot de economische opbloei van het gebied; en de opkomst van de Satavahanadynastie in het achterland. Achtereenvolgens werd het gebied daarop gedeeltelijk of geheel beheerst door verschillende rijken, waaronder de Rashtrakuta's (8e tot 10e eeuw), de Westelijke Chalukya's (10e tot 12e eeuw), het Vijayanagarrijk (14e tot 16e eeuw) en de Mogols (16e tot 17e eeuw). De streek bleef een belangrijke economische rol hebben dankzij de handel met Europa en het Midden-Oosten. De Europese koloniale machten stichtten er handelsnederzettingen en forten. Mumbai is bijvoorbeeld ontstaan als Portugese nederzetting, die later overging naar de Britten.

Volgt hieronder het Engelstalige artikel in de India Times.

Maharashtra's ancient rock sculptures

Rock sculptures dating back to between 4,000-7,000 BC have been found in a well-preserved condition in the forests near Kudopi village in Sindhudurg district of coastal Konkan region, an official said here Tuesday.

There are more than 60 big and small images of Mother Goddess, birds and animals, found in a single location of around 20,000 square feet, considered one of the biggest such concentration anywhere in the country, Satish Lalit, leader of an expedition team which made the discovery last May, said.

"Though similar carvings have been found in other parts of India, this is the first find on a red soil laterite plateau. These are petro-glyphs unlike the picto-graphs found in places like Amravati," Lalit, a member of Rock Art Society of India (RASI), said.

With this significant historical find dating back to over 6,000 years from now, Sindhudurg district, around 490 km from Mumbai on the Maharashtra-Goa border, will be catapulted onto the global rock-art map.

Last week (Nov 17) Lalit, who is also the media advisor to Maharashtra Chief Minister Prithviraj Chavan, presented his findings before the RASI's 17th National Congress held in Badami, Karnataka.

Eminent historian Sundara Adiga described the findings as "unique and very beautiful" pieces of art.

"The findings, in terms of the variety, the depiction, art and sheer beauty are incomparable, of world class. They provide an insight into the human development in that age and must be preserved carefully," Adiga said at the congress.

Lalit explained that the manner in which the rocks have been carved indicate that they belong to the Neolithic era which flourished in southern Asia between 4,000-7,000 BC.

"The most striking carving is of a 15-foot tall Mother Goddess with all the internationally known symbols indicating her status. During that era, women were accorded a very high social status, were revered and worshipped by human tribes," he added.

In 2002, Lalit had discovered another site of hard rock carvings in Hivale, Sindhudurg. And similar sites have been found in Goa, Wirdi, Khanavli, and Nivli in Ratnagiri district, indicating the possibility of a 'lineage' of such art.

"This has a potential of becoming a major domestic and international tourist attraction. We shall appeal to the chief minister and Industry Minister Narayan Rane, the guardian minister for Sindhudurg, to take appropriate measures to save this treasure for posterity," Lalit said.

The site was discovered after several trips in the deep forests and mountains following valuable tips given by villagers.

